

Un gran quartet per a Gerhard

TEXT
Xavier Gaster

FOTO
Xavier Mercade

Robert Gerhard: *Quartet per a corda*
núm. 1 (1950-1955), Benet Casablanca:
Dark (2009), Robert Gerhard: *Quartet per a corda* núm. 2 (1960-1962), Alban Berg: *Quartet per a corda opus 3* (1910).

[19.05.2011] Sala 2 Oriol Martorell.
L'AUDITORI DE BARCELONA.
CICLE DE CONCERTS C.R.G.

ALLEGRO

El quartet Arditti fa 37 anys que defensa la música del segle xx i la creació contemporània amb la màxima qualitat. Per aquest motiu, la formació britànica era una tria magnífica per al nou projecte del Centre Robert Gerhard: la gravació dels dos quartets de corda del compositor que dona nom a aquest organisme promotor el patrimoni musical català. Les sessions d'enregistrament van anar complementades amb un concert que incloïa també obres de Benet Casablanca i Alban Berg.

El *Quartet núm. 1* exemplifica el camí que va emprendre Gerhard als 50 anys, apruïndint de manera personal en el serialisme de postguerra. La formació liderada per Irvine Arditti va subratllar el tens dramatism dels moviments extrems sense descuidar el clima expectant del temps lent. El llenguatge del *Quartet núm. 2*, amb un concert que incloïa també obres de Benet Casablanca i Alban Berg.

Aquesta agressivitat va ser més evident al *Quartet núm. 3* de Casablanca, una peça que els Arditti ja tenen enregistrada. La seva interpretació va exacerbar els contrastos entre els moviments més agitats i els passatges més contemplatius. Aquesta críspació del discurs va ser més discutible encara en el *Quartet opus 3* de Berg, tot i que la versió dels Arditti va fer justícia a la turbulència de la partitura. L'última que ni amb l'actuació d'interprets de primera categoria els clàssics del segle xx i la música del nostre temps no aconseguissin atreure més públic.